

ESTE O SINGURĂ CALE DATĂ DE DUMNEZEU PENTRU ORICE

Mulțumim lui Dumnezeu, frate Carlson. Foarte drăguț, Domnul să te binecuvânteze.

Bună seara, prieteni. Înainte de a ne așeza, haideți să vorbim cu Marele Împărat, înaintea căruia am venit ca să ne închinăm.

Tatăl nostru ceresc, Îți suntem recunoscători pentru prilejul pe care ni l-ai dat de a ne reîntoarce în acest mare oraș, Chicago, ca să ne adunăm împreună cu toți aceia care așteaptă venirea Domnului Isus. Te rugăm, Tată, să faci ca eforturile noastre să fie răsplătite prin trezirea pe care o vei face într-un bărbat, o femeie, un tânăr sau o tânără, astfel încât să fie aduși înăuntru cei care se mai află încă afară. Îngăduie ca acesta să fie un timp măreț în care să fie aduși la Tine și ultimii copii, înainte ca judecata să lovească această țară. Tată, noi credem că mai sunt încă oameni care așteaptă îndurarea Ta, de aceea noi îi căutăm. Trimite-i Tu înăuntru, de data aceasta, Tată. Acordă-le această șansă ca să-L primească pe Hristos și să se numere printre cei aleși, care vor fi luați în răpire. Dăruiește-ne aceasta, Doamne.

Răsplătește eforturile făcute de fratele Carlson și de toți cei care au fost convertiți la Tine, dintr-o casă veche de whisky și dintr-o arenă de lupte. Ei au lăsat totul și au venit la Tine. Fă din această zi Doamne, o zi de neuitat, în care păcătoșii să se întoarcă la Hristos.

Ascultă-ne Tată, în toate problemele: vindecă bolnavii și fă lucruri mărețe, pentru că Te rugăm în Numele lui Isus Hristos și spre slava și lauda Ta. Amin.

Vă puteți așeza. Mulțumesc mult.

Întotdeauna este un mare privilegiu pentru mine să vin la Chicago. N-am mai fost de multă vreme aici, deoarece locuiesc la Tucson, Arizona, iar la Jeffersonville am venit numai în vacanță. De fapt luni dimineața vom pleca acasă.

Și aici, pregătesc benzi cu Mesajul cu care ne-a binecuvântat Dumnezeu.

Duminică dimineața, am avut un mesaj de patru ore. Nu am pretenția să fie și acesta de patru ore, dar știu că Dumnezeu are taine ascunse de la întemeierea lumii, și cu siguranță ne va binecuvânta în mod deosebit. Noi am trăit binecuvântări mari, Dumnezeu vindecând bolnavii dintre noi.

Cu câteva săptămâni în urmă, în timp ce vorbeam, în fața mea stătea un bărbat. El era englez, iar soția sa, norvegiană. Sora este o soră medicală foarte bună. Bărbatul avea un complex pe care-l detesta. De fapt, eu i-am spus cu câțiva ani în urmă, când l-am întâlnit pentru prima dată, că are probleme cu inima. Atunci nu i-a venit să creadă, dar medicul i-a confirmat întocmai cele spuse de mine. Și în dimineața când eu vorbeam, el avea un fel de simțământ care-l chinuia. Eu i-am spus ce se întâmplă cu el, dar acel bărbat a respins cuvintele mele. Imediat după aceea, a căzut mort pe podea. Soția lui s-a aplecat repede asupra lui ca să-l examineze și a constatat că este mort. Eu am liniștit audiența care intrase în panică, după care m-am dus în locul unde se afla acel bărbat. I-am luat pulsul, dar nu-l mai avea. Iar ochii lui...voi știți că atunci când se oprește inima, ochii se dau peste cap.

Privindu-l mi-am dat seama că este mort.

Atunci Domnul Isus mi-a spus: „Vorbește!” , așa că am spus:” Doamne Isuse, dă-i viața înapoi, Te rog.” În clipa aceea, bărbatul a deschis ochii și a spus: „ Frate Branham...”

El trăiește și astăzi și este prezent probabil la această adunare. Nu-l văd aici...Domnule Way, ești aici? O, desigur, stă chiar în fața mea. N-am știut. El este aici în seara aceasta, pe deplin sănătos. Ridică mâna pentru ca oamenii să vadă că Dumnezeu poate să-i readucă pe morți la viață. Lăudat să fie Domnul! (adunarea aplaudă).

Soția ta este aici? („Nu, ea stă cu o persoană bolnavă, frate Branham”). Trebuie să se ocupe de bolnavi. Soția fratelui este o femeie foarte cumsecade, care încearcă să se îngrijească de cei bolnavi. Aceasta este în inima ei. Sora se ocupă de bolnavii din spate. Noi îi suntem foarte recunoscători Domnului.

Când am intrat, l-am auzit pe fratele Vayle vorbind. În fiecare seară voi încerca să mă apropii cât mai mult de Cuvânt și apoi mă voi ruga pentru bolnavi așa cum mă va călăuzi Domnul.

Rugămintea mea este ca Domnul să-l binecuvânteze pe fratele Carlson și pe toți ceilalți frați din Chicago, care așteaptă venirea Domnului.

Poate că mai târziu vă voi spune vedenia pe care am avut-o în dimineața aceasta, la puțin timp după ivirea zorilor. Această vedenie este în legătură cu adunarea noastră laolaltă.

Acum aș vrea să văd mâinile celor care nu au mai fost niciodată la o asemenea adunare. Suntem bucuroși că vă avem printre noi în seara aceasta. Această arenă era folosită pentru lupte, box sau așa ceva.

Îmi amintesc că, nu cu mult timp în urmă, am predicat în Vincennes, Indiana... Evansville unde am mers când eram copil, ca să văd campionatul „mănușa de aur” (la box). Îmi amintesc că am luptat și eu, dar am pierdut un meci pe care l-am avut la Evansville. În aceeași arenă în care am pierdut lupta cu acel bărbat, am predicat acum Evanghelia.

Atunci am spus: „ Eu nu mai lupt împotriva fratelui meu, ci împotriva diavolului, care l-a legat pe fratele meu.” Așa este.

Așadar, în seara aceasta suntem în locul care a fost transformat dintr-un teren de lupte, într-un altfel de teren în care încercăm să-l legăm pe diavolul prin Scriptură, astfel încât să nu poată ieși afară până când nu-și ia mai întâi ceea ce are de încasat. Așa este.

Acum Îl vom ruga pe Domnul să ne ajute să facem aceasta. Înainte de a citi Cuvântul, este cineva care are nevoie să fie amintit în rugăciune? Ridicați doar mâna. Știu că este cald aici, de aceea mă voi grăbi.

Să nu uitați să veniți din nou mâine seară. Adunările se vor ține miercuri, joi și vineri seara, iar sâmbătă ne vom întâlni probabil dimineața. Sâmbătă seara vom fi la școala „Lane Tech”, iar duminică după amiaza și seara vom fi din nou aici.

Poftim? (un frate cere să se vorbească mai aproape de microfon). Așa? În ordine. Să nu uit deci, că trebuie să vorbesc mai aproape de microfonul acesta.

Acum să ne plecăm capetele.

Tată ceresc, apropiindu-ne de acest ceas, în care fiecare bărbat și femeie trebuie să facă o alegere, ne dăm seama că nu vom ieși din locul acesta așa cum am intrat. Nu este posibil să intrăm în Casa Domnului și să ieșim la fel: vom ieși fie mai buni, fie mai răi. Te rugăm Tată, să îngădui ca atunci când vom pleca de aici, să fim mai buni.

Fă ca aceste câteva notițe și textele din Scriptură pe care mi le-am notat pentru acest mesaj, să fie spre onoarea lui Hristos.

Îngăduie ca poporul să primească credință la auzirea Lui, deoarece noi credem cu adevărat că trăim ultimele ceasuri ale zilei din urmă. Soarele a stat doar puțin la apus, iar acum se arată umbrele. Rugămintea noastră, Dumnezeule, este să ne ajuți să ne dăm seama de asta mai mult ca niciodată.

Binecuvântează-i pe cei care au ridicat mâinile. Iartă-ne păcatele și dă-ne credință în Cuvântul Tău și în venirea Fiului Tău, pentru că o cerem în Numele Lui și spre gloria Lui. Amin.

(Cineva spune: „În spate este o doamnă care se simte foarte, foarte rău și care a leșinat. N-ai vrea să te rogi pentru ea?).

O clipă! Acolo este o femeie bolnavă. Să ne rugăm pentru ea: Tată ceresc, în Numele lui Isus Hristos, Fiul Tău, fă ca puterea care l-a ridicat pe tânărul care a căzut de la al treilea etaj, atunci când Pavel și-a prelungit vorbirea până spre dimineață, s-o ridice și pe sora noastră care a leșinat, poate din cauza căldurii. Lasă ca Duhul Vieții să vină peste ea ca să-i întărească viața muritoare. Îngăduie aceasta, Doamne, căci Te rugăm în Numele lui Isus Hristos, Fiul Tău. Amin.

Dacă se va simți tot rău să-mi spuneți, căci atunci voi merge s-o văd.

Acum aș vrea să citesc din **Ioan 12.32**. Văd că se aude rău, dar voi încerca să vorbesc cât mai clar posibil, ca să mă înțelegeți. Vreau să citesc textul care spune:

„Și după ce voi fi înălțat de pe pământ, voi atrage la Mine pe toți oamenii.”

Din acest text, vreau să iau tema intitulată: **„Este o singură cale dată de Dumnezeu pentru orice.”** Da, Dumnezeu a dat o singură cale ca să primim totul.

Toate celelalte căi sunt deformarea căii lui Dumnezeu, pentru că El are o singură cale de a face totul. Prima Lui cale este întotdeauna singura modalitate prin care lucrează.

Dacă Dumnezeu face o alegere, sau ia o decizie, trebuie să rămână pentru totdeauna la ceea ce a spus. Dacă se schimbă, pentru a lua o hotărâre mai bună, aceasta dovedește că el nu este Dumnezeu; că El nu este Atotștiutor. De ce? Pentru că a găsit ceva mai bun decât a știut la început. Dar Dumnezeu nu se schimbă. Calea Lui este desăvârșită și Cuvântul Său este desăvârșit. Acesta este motivul pentru care orice cale care adaugă sau scoate ceva la ceea ce a dat Dumnezeu, este greșită. Cred că în ultima carte a Bibliei, în Apocalipsa: 22.18-19 este scris:

„Mărturisesc oricui aude cuvintele proorociei din cartea aceasta că, dacă va adăuga cineva ceva la ele, Dumnezeu îi va adăuga urgiile scrise în cartea aceasta.

Și dacă va scoate cineva ceva din cuvintele cărții acestei proorocii, îi va scoate Dumnezeu partea lui de la pomul vieții și din cetatea sfântă, scrise în cartea aceasta.”

Dumnezeu a făcut o cale desăvârșită, de aceea trebuie să pășim pe ea cum este, fără să încercăm s-o facem mai bună; fără să încercăm să tăiem, să adăugăm sau să scoatem ceva de la ea. Noi trebuie să luăm totul așa cum ne-a fost lăsat de Dumnezeu. Orice altceva este greșit.

Chiar în prima carte a Bibliei, Geneza (Începutul), Dumnezeu a spus:

„Să dea pământul verdeață, iarbă cu sămânță după soiul ei, și pomi care fac rod după soiul lor și care să aibă în ei sămânța lor pe pământ.” (Geneza 1.11).

Fiecare sămânță trebuie să-și păstreze natura, soiul ei. Ca să schimbi acest lucru, trebuie să faci ceva ce Dumnezeu a interzis.

Priviți acum ce a făcut omul prin încrucișarea semințelor de viață lăsate de Dumnezeu. Vreau să luați aceasta ca temelie pentru ceea ce vreau să spun despre Domnul Isus.

Când a făcut o sămânță, Dumnezeu a făcut-o desăvârșită, dar omul a încercat să injecteze ceva în ea. De exemplu, astăzi când am venit înapoi, am observat peste tot în Indiana ceea ce numim „porumb hibrid”. Ce frumos este și ce spic mare are, dar acest porumb nu este bun. Arată mai bine ca celălalt, dar nu este bun. Deloc!

De curând s-a trecut la creșterea puilor hibridi. Ați mâncat de curând pui fript? Miroase și are gust de pui, dar nu este bun. Ce este aceasta? În Jeffersonville și în New Albany sunt opt sute de persoane bolnave din cauza ouălor de la găinile hibride. Vedeți? Ei au luat găinile și le-au înmulțit prin diferite căi.

Și mai este un lucru. Ei stropesc toate culturile cu soluții împotriva dăunătorilor (cu DDT), iar puii și animalele mănâncă din ele.

Nu demult am citit într-un ziar medical, cred că era „Digestia cititorului”, cum toate aceste chimicale au schimbat cursul vieții omului. Ei au pervertit creația lui Dumnezeu. Astfel bărbații devin tot mai asemănători femeii, iar femeile sunt tot mai masculine. Totul este hibrid. Vedeți voi, celula pe care o mâncăm noi, carnea animalului hibrid, nu este de fapt celula de care avem noi nevoie.

Planta este mare și frumoasă, dar ea trebuie stropită tot timpul cu insecticid. O plantă autentică, adevărată și sănătoasă nu trebuie stropită cu nimic. Nici un gândac nu o va deranja pentru că are ceva care-l ține la distanță de ea.

Păi, aceasta este calea lui Dumnezeu!

Cel ce a adus boala în lume a fost păcatul. Când omul s-a depărtat de calea pregătită de Dumnezeu, s-a expus înaintea fiecărui diavol; în fața fiecărei boli, etc. Atunci a trebuit să folosească medicamentele și sprayul, acestea înmulțindu-se de la o generație la alta.

Acum, poate că tu și soția ta, sunteți creștini, dar genele trupului sunt moștenite de la tatăl, de la bunicul și așa mai departe. Este așa cum a spus Daniel: „*cei răi vor face răul*”

(Daniel 12.10). Da, fiecare generație va fi mai rea și mai înțeleaptă decât generația precedentă. Răul a prins întreaga rasă umană.

Gândiți-vă că acum câțiva ani nu ați auzit spunându-se că s-ar fi rănit cineva în timp ce juca baseball. Acum însă, ei trebuie să poarte căști, și cu toate acestea, în fiecare an mor mulți din cauza accidentelor. Dacă lovești un om este atât de slab că moare pe loc.

Sau să ne gândim la box. Cred că Bob Fitzsimmons și Corbett, luptă 10 runde, apoi au nevoie de o lună de relaxare ca să-și revină. Mai mult, acum se folosesc mănuși speciale, iar arbitrii opresc din când în când meciul pentru că jucătorii se lovesc atât de puternic încât aproape că mor. Vedeți? Toată rasa umană aproape că este dusă. N-a mai rămas nici o nădejde. Totul este la sfârșit: animalele, vegetația, omul, totul.

Voi nu veți putea lua o plantă hibridă și s-o plantați ca să obțineți roade de la ea, pentru că nu va merge. Ea nu se va putea reproduce. De ce aceasta? Pentru că porunca lui Dumnezeu a rămas încă aceeași, și anume: „Fiecare sămânță trebuie să dea rod după soiul ei.” Dacă este o plantă hibridă, posedă o viață hibridă și în cazul acesta va muri. Dacă semănați porumb hibrid, el va crește până la spic, apoi

se va îngălbeni.

Tot așa s-a procedat și cu animalele. Și așa au procedat cu biserica. Oamenii încearcă să facă o biserică mai frumoasă, un loc mai bun. Ei au hibridizat-o, amestecând-o cu dogmele făcute de oameni. Dar cum să se mai reproducă dacă au amestecat Cuvântul cu dogmele omenești? Toate acestea mor. Vedeți?

Este o singură cale de a face ceva și aceasta este calea lui Dumnezeu. Orice altceva este zadarnic pentru că nu se poate reproduce. Eu am texte biblice care arată că aceste lucruri se vor întâmpla în zilele din urmă.

Când am auzit povestea cu ouăle care i-au îmbolnăvit pe oameni, m-am dus la caietul meu unde aveam notat ceea ce mi-a vorbit Domnul în anul 1931. Acolo scrie: „În zilele din urmă, oamenii să fie avertizați să nu mănânce ouă și să nu locuiască în vale.”

Vedeți, eu nu am știut ce înseamnă acele cuvinte, dar Domnul mi-a spus: „să nu mănânce ouă și să nu locuiască în vale.” Aceasta s-a întâmplat cu 30 de ani în urmă.

Astăzi pot să spun că ceea ce a spus El s-a împlinit întocmai, dar gândiți-vă ce au spus oamenii acum 30 de ani despre aceasta.

Cuvântul lui Dumnezeu este sămânța.

Isus a spus că: „*sămânța este Cuvântul lui Dumnezeu.*” (Luca 8.11)

Aceasta este singura sămânță care va produce Viața veșnică. Dar ce au făcut oamenii? Au împletit această sămânță cu un crez, iar apoi au mai adăugat și ceva

părerii denominaționale, și ce au obținut făcând aceasta? Biserica a crescut până la o anumită statură, până când ar fi trebuit să primească sămânța, Cuvântul adevărat. Dar ce s-a întâmplat? Caracteristica hibridului este să dea înapoi în învățătura denominațională și să părăsească Cuvântul adevărat al lui Dumnezeu.

De aceea suntem la sfârșitul timpului. N-a mai rămas nici o nădejde. Nu putem construi peste această națiune, deoarece este bazată pe politică, iar politica este terminată pentru că este foarte coruptă.

Ați citit Magazinul „Life”? Acolo scria despre un judecător al cărui fiu a ucis mai mulți oameni. Cu toate acestea, judecătorul l-a lăsat liber. Totul este un joc politic.

Vedeți, Viața a părăsit națiunea. Da, viața naturală, botanică s-a dus. Națiunea este atât de încrucișată încât viața nu mai este în ea. Viața umană este o încurcătură constantă.

Același lucru este și duhovnicește. Viața spirituală cunoaște cel mai mare declin din toată Istoria Bisericii. Vedeți? Și aceasta pentru că totul este hibridat. Tot ce crește înăuntru este hibridat, i se adaugă sau i se scoate ceva, ca să fie „mai bun”.

Îmi amintesc de mișcarea pentecostală, de timpul când ei obișnuiau să meargă într-o cameră veche...Îmi amintesc că am mers și eu într-o asemenea cameră. Era o biserică mică în care am primit botezul Duhului Sfânt. Ea era așezată acolo de Domnul.

Astăzi însă, ei nu mai doresc un asemenea locaș. Acum ei doresc atât de multe lucruri în spatele ei, încât oamenii nu mai doresc să aibă de-a face cu ea.

Da, priviți Cuvântul Domnului! Dumnezeu are o cale prin care face toate lucrurile și noi trebuie să procedăm în felul în care vrea El. Dacă nu procedăm așa, nu are nici

un rost.

Când a fost pe pământ, Isus a găsit aceeași situație ca acum, de aceea a spus:

„Ați desființat porunca lui Dumnezeu prin datinile voastre!” (Marcu 7.13).

Vedeți, ei au hibridat, au injectat în poruncile lui Dumnezeu, datinile lor și astfel, au făcut Cuvântul fără putere.

Astăzi se întâmplă la fel. N-a mai rămas nimic, nici o nădejde pentru noi prieteni, decât venirea Domnului Isus Hristos. Aceasta este singura nădejde pe care o mai are biserica.

Dacă s-ar forma și acum o nouă denominațiune, atunci biserica ar fi terminată pentru că orice biserică a murit în momentul în care a devenit denominațiune.

Aici am să vă spun ceva, deși poate ar fi mai bine să n-o fac. Dacă priviți atent, veți vedea că astăzi, Lucifer face același lucru pe care l-a făcut la început. Vedeți? Ce a făcut el atunci? A vrut să-și construiască o împărăție care să fie mai mare și mai frumoasă decât Împărăția lui Mihail, Hristos. El era foarte ambițios și dorea cu orice preț aceasta. Ce a făcut pentru aceasta? I-a luat pe îngerii căzuți, care și-au pierdut dreptul și i-a atras de partea lui.

Astăzi, Lucifer a intrat în biserică și a pus deoparte Cuvântul, formând o denominațiune. Acum, el construiește o biserică, mișcarea ecumenică, unindu-i pe protestanți cu catolicii. În felul acesta, toți intră în catolicism. Papa pe care îl au acum, face tot ceea ce a spus Dumnezeu că va face . Ce face el? Se folosește de oamenii acestei mari mișcări ecumenice, care nu-L cunosc pe Dumnezeu, mulți dintre ei fiind protestanți. Ce este aceasta? El se folosește de îngerii căzuți: metodiștii căzuți, luteranii căzuți, penticostalii căzuți, care și-au pierdut dreptul la

moștenirea făgăduită de Cuvântul lui Dumnezeu. Ei toți se întorc să facă o mare mișcare ecumenică.

Mesagerii căzuți, care odată au stat pe Cuvânt, dar care și-au vândut apoi dreptul de întâi născuți, alăturându-se lumii.

Același lucru se întâmplă în zilele din urmă. Astfel, Lucifer realizează prin acești oameni, care posedă duhul lui, exact ceea ce a realizat la început, când s-a folosit de îngerii căzuți, care n-au ținut la dreptul lor, și care nu l-au respectat pe Dumnezeu. Da, el face la fel astăzi.

O, voi nu veți găsi niciodată o altă cale! Nu contează unde sunteți: într-o casă de adunare, pe stradă, sau oriunde ați fi; Dumnezeu a dat o singură cale prin care omul se poate întoarce la Hristos, ca să primească viața veșnică.

Isus a spus: *„Și după ce voi fi înălțat de pe pământ, voi atrage la Mine pe toți oamenii”* (Ioan 12.32). Aceasta este singura cale pregătită de Dumnezeu.

El este Același ieri, azi și în veci, și de aceea și Cuvântul Lui este același.

În Ioan 14.12 Isus Hristos a spus: *„Adevărat, adevărat vă spun, că cine crede în Mine, va face și el lucrările pe care le fac Eu, ba încă va face altele și mai mari pentru că Eu Mă duc la Tatăl.”* Aceasta este calea pregătită de Dumnezeu!

Marcu 16.17-18: *„Iată semnele care vor însoți pe cei ce vor crede: în Numele Meu vor scoate draci; vor vorbi în limbi noi; vor lua în mână șerpi; dacă vor bea ceva de moarte, nu-i va vătăma; își vor pune mâinile peste bolnavi și bolnavii se vor însănătoși.”*

Isus Hristos a fost descoperirea lui Dumnezeu; El a fost împlinirea făgăduinței lui Dumnezeu. El a fost Dumnezeu în trup de carne, așa cum spune Biblia în 2 Corinteni 5.19: „*Dumnezeu era în Hristos...*”. Marele IHVH, Creatorul cerurilor și al pământului S-a arătat într-un trup- Omul Isus.

Și în acel singur Om, El S-a putut descoperi în plinătate.

Într-o măsură, El a făcut-o și prin Moise, prin Iacov și prin Iosif, dar în plinătate a venit doar în Omul Isus Hristos.

Astfel, Cuvântul spune despre Hristos: „*Căci în El locuiește trupește toată plinătatea dumnezeirii*” (Coloseni 2.9). Da, Dumnezeu S-a putut exprima deplin prin Hristos, pe Sine.

Și Hristos a spus: „*Cine din voi mă poate acuza că am păcat?*” (Ioan 8.46). **Păcatul este necredința.** Dacă am făcut ceea ce spune Scriptura că voi face, de ce nu mă credeți și spuneți că sunt greșit? Vedeți? Aceasta este calea pregătită de Dumnezeu.

Niciodată n-a existat ceva care să fi putut învinge calea lui Dumnezeu. O, dacă oamenii ar înceta să mai injecteze propriile lor păreri și dacă ar accepta calea lui Dumnezeu, crezând-o! Vedeți, se pare că este foarte greu ca omul să renunțe la propriile lui păreri. Omul a încercat în toate timpurile să „aranjeze” calea lui Dumnezeu, injectând propriile lui căi pe calea Domnului.

Credeți că au găsit ei un alt mod de a se naște un pui decât cel cunoscut, în care puiul sparge coaja și iese? Mă întreb dacă se poate găsi o cale mai bună decât aceasta. Nu, domnule. El stă în interiorul oului și de fiecare dată își dă căpșorul înainte și înapoi: „Amin! Amin! Amin!” lovind coaja, până când iese afară. Da, domnule! Nu veți putea găsi niciodată o cale mai bună decât aceasta, deoarece ea este calea pregătită de Dumnezeu.

Acum dacă cineva spune: „Săracul puișor! Cum trebuie să lovească el coaja aceea cu ciocul! Știi ceva? Am să gădesc eu o cale mai bună pentru tine. Am să sparg eu coaja și te voi scoate afară!”

Dacă veți face însă aceasta, îl veți ucide. El va muri; nu va supraviețui. El trebuie să facă aceste lucruri în ordine, pentru a deveni mai puternic, pentru a primi aer, etc. Lui i s-a dat o unealtă: acel sâmbure micuț din vârful ciocului. Și puișorul își mișcă capul înainte și înapoi, zgâriind coaja oului, până când își face o cale ca să iasă afară.

Aș vrea să luați aceasta ca un exemplu, ca un fel de a privi felul în care se naște un creștin. Nu pășind în fața altarului; nu strângând mâna predicatorului; nu scriindu-și numele într-un registru, ci stând acolo jos, ciocănind și plângând; implorând și rugându-se până când Dumnezeu vă dă putere să ieșiți afară din coaja lumii.

Dacă cineva, un păstor, sparge coaja spunând: „O, păi este în ordine! Noi te primim oricum!” și te ia afară, ești mort!

Tu trebuie să vii pe calea dată de Dumnezeu. Aceasta este calea pe care trebuie să vină cu toții- să fie născuți din Duhul lui Dumnezeu. Stați acolo până atunci! Cât timp? Până vă nașteți din nou!

Domnul Isus le-a spus primilor creștini: „să nu se depărteze de Ierusalim” , până când au fost umpluți cu Duhul Sfânt, până când s-au născut din nou; n-a contat cât au stat: o zi, cincisprezece sau zece zile, ei au stat acolo și au așteptat. Oamenii nu au găsit o cale nouă pentru rațe și găște. Toamna, ele se pregătesc să plece din Nord spre Sud. Aceasta este calea dată de Dumnezeu: să migreze.

Cu câțiva timp în urmă, noi am primit o învățătură din acest lucru. Îmi amintesc că odată, eram în Texas și mă aflam pe șosea, dar traficul era oprit pe mai mult de o jumătate de milă.

Atunci am întrebat pe cineva: „Ce se întâmplă?” și omul mi-a răspuns: „Trec găștele de pe o parte pe cealaltă a drumului”.

Când în sfârșit am ajuns acolo, era foarte greu să auzi ceva. Ele aveau o trezire. Toate erau pregătite pentru zbor. Urmau să plece acasă, în Nord, pentru a depune ouă și pentru a-și crește puii. Iar înainte de plecare, aveau o trezire. Acum, aceasta este calea pregătită de Dumnezeu : toate se adună laolaltă pentru a migra. Până acum ele fuseseră despărțite: una într-un loc, alta în altul; una într-un lan de orez, alta într-unul de grâu, dar iată că într-o zi (nu știu de ce și cum) ele se adună laolaltă și se pregătesc de plecare. Parcă sunt atrase de ceva. Noi numim aceasta, instinct. Este un dar dat de Dumnezeu tuturor animalelor. Și acest instinct le adună laolaltă înainte de plecare.

Vedeți voi ce vrea să facă Dumnezeu acum?

El își adună Biserica dintr-o parte și din alta, pentru o trezire de modă veche, așa cum se întâmplă dintotdeauna cu găștele. Ce s-ar fi întâmplat dacă găștele ar fi căutat o altă cale, dacă și-ar fi spus: „Păi vom face altfel de data aceasta!”? N-ar fi ajuns niciodată la destinație. Nu, domnule!

Dacă tu spui: „Am să-ți spun ceva. Eu le voi face o cale mai bună - le vom aduna pe toate într-un coteț!” Părerea ta este că aceasta este o cale mai bună și spui: „O, noi le putem hrăni și pregăti mai bine pentru călătorie...” Nu, tu nu poți face aceasta!

Pe câmp sunt o mulțime de boabe, pe care ele trebuie să le mănânce ca să primească putere. Dacă n-ar mânca acele boabe, ele nu și-ar putea crește micuții. Ele n-ar fi niște găște autentice. Ar fi niște hibrizi, ca și noi - dacă ar alege calea pregătită de om. Dar Dumnezeu are o cale și ele o urmează. Puneți-le într-un coteț! Știți ce vor înțelege ele imediat? Puneți-le într-o denotațiune și vor ști imediat ce urmează: să fie măcelărite. Asta-i tot.

Asta urmează după ce le adunați într-un coteț: vor fi masacrate. Gâștele au un simț mai bine dezvoltat decât noi, în această privință. Când sunt adunate într-o astfel de închisoare, ele știu că nu mai au posibilitatea să zboare în libertate și de a face ceea ce a lăsat Dumnezeu pentru ele. Gâștele știu bine aceasta, iar noi ar trebui s-o știm. Voi nu puteți să le arătați o cale mai bună pe care ar trebui s-o urmeze. Poate că cineva crede că le poate spune: „Ascultați, căci am să vă spun eu ce trebuie să faceți. Mergeți înapoi pe calea aceea, apoi întoarceți-vă pe dincolo și veniți înapoi pe calea aceea.”

O, crezi cumva că vei putea alege o cale mai bună decât aceea pe care le-a dat-o Dumnezeu? Ele simt furtuna de la multe mile depărtare și știu cum să se pregătească pentru a o înfrunta și când pot să plece din nou. Dumnezeu are o cale pentru aceste păsări și ele au simțurile destul de dezvoltate ca să o urmeze.

Noi însă, nu facem ca ele, ci încercăm să găsim întotdeauna o cale mai bună decât aceea pe care ne-a pregătit-o Dumnezeu. Vedeți, noi am vrea să avem ceva „al nostru” pe această cale.

Gâsca în schimb, nu dă nici o atenție acestui lucru, ci urmează doar calea pe care i-a dat-o Dumnezeu, și care a fost urmată de toți înaintașii ei.

Dacă ne-am întoarce din nou la Rusalii, am ști cum să procedăm. Dumnezeu a dat o cale prin Cuvântul și prin Duhul Său cel Sfânt, dar noi vrem să urmăm mai curând calea pe care a indicat-o doctorul Cutare sau Cutare, sau ceea ce a spus Consiliul Cutare. Toate acestea însă, nu sunt calea Domnului, ci sunt niște căi lăturalnice.

Biserica a navigat bine pe calea dată de Dumnezeu, până la Conciliul de la Niceea, Roma, dar acolo a făcut o greșală fatală.

Ați putea găsi pentru gâște un conducător mai bun decât cel pus de Dumnezeu? Puteți lua de exemplu, un găscan bătrân pe care să-l hrăniți cu câteva vitamine,

să-l numiți Cumva și apoi să-l trimiteți în mijlocul poporului, după ce i-ați pus în gură un fluier mic care intonează o melodie. După aceea, puteți da următorul anunț, în ziare: „O găscă poate cânta și toate găștele sunt invitate să vină să o asculte. Acest găscan știe încotro s-o ia pentru că este cult și educat.”

Apoi puteți să-l puneți să cânte toată după-amiaza, căci nici o rață nu-l va urma. De ce?

„Oile Mele ascultă glasul Meu; ele nu merg deloc după un străin.” (Ioan 27.5)

Melodia cântată de el ar putea să fie plăcută. Poate că chiar el, are aripi mai puternice decât un alt gânsac, poate că dansează și face multe altele. Dar vreau să vă spun ceva: găștele nu-l vor urma decât atunci când va da acel sunet corect. Așa este.

Găștele își cunosc conducătorul datorită simțului pe care li l-a dat Dumnezeu, prin instinctul primit de la El.

Voi nu veți putea să le dați niciodată un conducător mai bun decât acela, deoarece aceasta este calea pregătită de Dumnezeu pentru ele.

Dacă totuși veți pregăti un gânsac pentru această lucrare și-l veți pune apoi în fruntea grupului, le va duce probabil în bătaia puștii vânătorilor, care le pândesc la fiecare pas. Dar conducătorul ales de Dumnezeu, le va duce în locul pregătit pentru ele. Da, el le va duce direct spre Louisiana, iar de acolo în jos, spre lanurile de orez, unde vor trăi ocrotite tot restul anului.

Desigur, Dumnezeu știe ce trebuie să facă găștele, iar ele cunosc voia Lui.

Credeți că ați putea inventa o cale mai bună decât aceea pe care le-a dat-o Dumnezeu? Micuța găscă n-a părăsit niciodată lacul. Ea s-a născut în pădurile din Nord, și nu a plecat niciodată de acolo, dar la apropierea frigului este ceva care o ridică în sus. Ea ar putea zbura spre nord, Est sau vest, dar Ceva o împinge să plece spre Sud. Da, Ceva o îndeamnă să plece din zona în care vor veni în curând vânturile reci aducătoare de zăpadă și furtunile ucigașe, și să plece spre Sud, unde va găsi căldură și hrană. Dumnezeu a pus în aceste păsări un instinct care le conduce exact acolo unde trebuie să ajungă, și nimeni n-a fost în stare să găsească o cale mai bună decât aceea pe care le-a dat-o Dumnezeu.

Oamenii n-au putut să găsească nici pentru bebeluș o cale mai bună, astfel încât să nu mai plângă atunci când vrea ceva. Da, el trebuie să plângă când vrea ceva. Asta-i tot.

Poate cineva spune: „Am să pun ceasul să sune și-i voi da să mănânce la oră fixă!” Dacă faci așa, copilul va scuipa laptele afară, pentru că încă nu este timpul să mănânce. El este acela care spune ora exactă când trebuie să mănânce, și atunci va începe să plângă până va primi sticla. Asta-i tot. El plânge pentru că vrea să mănânce.

Acum, Dumnezeu recomandă această cale și pentru copiii Lui, pentru cei credincioși. Ei trebuie să plângă atunci când doresc ceva.

O, nu ascultați cuvântările intelectuale ale unuia care vă spune: „Botezul Duhului Sfânt despre care vorbesc unii și vindecarea divină, nu mai este astăzi! Eu nu pot explica aceste lucruri, dar ele nu mai există și azi!”

Ascultați-mă! Un copil al lui Dumnezeu, nu va da nici o atenție la așa ceva! El va striga până va primi răspunsul dat în Cuvântul lui Dumnezeu, pentru că „*omul nu trăiește numai cu pâine, ci cu orice cuvânt al lui Dumnezeu*” (Matei 4.4)

El plânge și plânge până când acel Cuvânt al făgăduinței, îi aparține. Singura cale pregătită de Dumnezeu pentru copii Săi, este ca ei să trăiască Cuvântul Său! O altă cale nu există ! Asta-i tot. Ei trăiesc fiecare Cuvânt spus de Dumnezeu și așteaptă până când îl văd împlinit. Ei stau pur și simplu și așteaptă.

Unii spun: „O, tu nu poți primi Duhul Sfânt. Așa ceva nu există!” Ei vor să vă convingă că vorbirea în limbi și minunile pe care Dumnezeu le-a făcut în mijlocul bisericii primare nu mai există astăzi. „ Acele zile au trecut!” spun ei.

Credeți că astăzi nu mai există oameni însetați după Dumnezeu? Ba da, ei există și păstrează în inima lor Cuvântul care spune: *„Căci făgăduința aceasta, este pentru voi, pentru copiii voștri și pentru toți cei ce sunt departe acum, în oricât de mare număr îi va chema Domnul, Dumnezeul nostru”*.

Uitați-vă la înaintașii bisericii! Ei au stat cu fețele în mâini și au plâns și s-au rugat până când Dumnezeu a turnat peste ei același Duh Sfânt, care a fost turnat la început (peste biserica primară). Amin. Ce este aceasta? Calea pregătită de Dumnezeu. Amin. Dumnezeu a pregătit o cale pentru ei și ei au crezut. Petru este acela care le-a arătat calea pregătită de Dumnezeu, în ziua de Rusalii.

Unii spun: „Calea pregătită de Dumnezeu este strângerea mâinii predicatorului; este stropirea; este apartenența la biserică” etc...

Dumnezeu va judeca biserica și lumea prin ceva. Dacă ar judeca-o printr-o biserică, pe care dintre toate o va alege? Dacă ar judeca-o prin biserica catolică, pe care dintre ele o va alege? Dacă o va judeca prin cea romană, cea ortodoxă, este pierdută. Dacă o va judeca prin biserica metodistă, bapțiștii sunt pierduți. De ce? Pentru că nimeni nu are voie să adauge sau să scoată vreun Cuvânt din Biblie. Vedeți?

Așa că nu uitați: **un singur Cuvânt necrezut aduce moartea**. Încălcarea unui

singur Cuvânt, a adus durerea de inimă, fiecare boală, moartea, da, încălcarea Cuvântului a cauzat chiar și moartea Domnului Isus, care a trebuit să vină să ne răscumpere.

Eva nu a crezut Cuvântul, de aceea s-a lăsat convinsă de Satana care i-a spus: „Păi, cu siguranță Dumnezeu nu va face aceasta!”

Vedeți, Lucifer procedează și astăzi la fel. El spune:

„Dumnezeu nu ne poate respinge! Noi suntem mulți, foarte mulți – milioane – și suntem puternici. Crezi că Dumnezeu ne va respinge pe toți? Desigur! El a și făcut-o. Când ați respins Cuvântul Său, ați trecut de partea cealaltă. Vedeți, nu Dumnezeu vă respinge, ci voi Îl respingeți pe El! Acesta este adevărul.

Voi trebuie să luați pâinea vieții: *„Căci omul nu va trăi doar cu pâine, ci cu fiecare Cuvânt care iese din gura lui Dumnezeu!”* (Matei 4.4). Da, omul va trăi prin Cuvânt. Acest text este scris de Duhul Sfânt, care este Dumnezeu. Și oamenii au scris această Biblie sub călăuzirea Duhului Sfânt. Acesta este motivul pentru care eu cred că fiecare Cuvânt scris în această carte, este Cuvântul desăvârșit al lui Dumnezeu.

El nu poate fi falsificat, iar la sfârșitul acestei vieți, fiecare om va fi judecat prin Cuvântul acestei Cărți. Da, domnule!

Eu nu cred în discursurile intelectuale! Eu cred numai Cuvântul și stau pe El până când primesc lumină asupra Lui și-i văd împlinirea. Apoi o aveți. Ce? *„Omul nu va trăi doar cu pâine, ci cu fiecare Cuvânt care iese din gura lui Dumnezeu”*.

Zilele trecute tocmai mă gândeam la textul care spune că neprihănitul Lot își chinuia în toate zilele sufletul, din pricina celor ce vedea și auzea în Sodoma. (2

Petru 2.8).

Și gândindu-mă la aceasta, m-am întrebat: „ Oare câți oameni ca Lot, sunt astăzi în USA? Astăzi predicatorii, oameni buni, stau în birourile lor și privesc pe geam la acest modern streptease (s-ar traduce liber: un dans în timpul căruia femeia se dezbracă de tot). Ei nu pot spune nimic, pentru că 90% din membrii adunărilor lor umblă așa: femeile își taie părul scurt, poartă pantaloni scurți, în timp ce bărbații fumează, beau iar la întâlnirile sociale spun tot felul de „glume moderne”. Și dacă predicatorul îndrăznește să spună ceva împotriva tuturor acestor lucruri, va fi excomunicat. Vedeți? Acesta este Lot cel modern, nu cel cu adevărat spiritual, care privește peste păcat și nu poate să facă nimic.

Dumnezeu ne-a dat încă un Avraam, care ne separă de toate aceste lucruri. Da, noi trăim deja în acea zi. Da, domnule!

Cuvântul Lui este întotdeauna Adevărul, numai Adevărul! Copiii Lui credincioși Îl cred și plâng pentru El, până când primesc Lumina și totul le este descoperit.

Cuvântul Lui este întotdeauna voia Sa, de aceea, dacă vrei să știi care este voia Domnului, o găsești în Biblie: Este Cuvântul lui Dumnezeu. Tot ce este contrar cu El este perversiune. Să nu intrați în starea de hibrid! Numai ceea ce spune Dumnezeu este Adevărul!

Dacă cineva îți spune „ Eu nu cred în botezul Duhului Sfânt. Biserica noastră crede că în momentul în care am crezut, am primit Duhul Sfânt!”

„Ei bine, cum ai primit tu Duhul Sfânt?” căci Petru a spus în ziua de Rusalii: *„Pocăiți-vă și fiecare dintre voi să fie botezat în Numele lui Isus Hristos, spre iertarea păcatelor voastre, apoi veți primi darul Duhului Sfânt”* (Fapte 2.38).

Da, și el a mai spus: „Căci făgăduința aceasta este pentru voi, pentru copiii voștri și pentru toți cei ce sunt departe acum, în oricât de mare număr îi va chema Domnul, Dumnezeuul nostru”. (v.39).

Este ca și cum ai citi indicațiile de pe sticluta cu medicamente, dar nu le-ai bea. La ce bun să citești prescripția?

„Păi, noi mergem la seminarii și învățăm Istoria Bisericii, etica și tot ce spune Biblia. Noi învățăm toate cuvintele grecești și ce înseamnă fiecare.” Aceasta este doar instrucțiunea de pe sticluta.

„O, eu pot să-ți spun tot ce a zis Petru în ziua (aceasta) de Rusalii: „Căci făgăduința aceasta este și pentru mine...”

Da, eu cred aceasta, eu cred că medicamentul prescris este bun, dar trebuie să-l iau ca să-mi ajute. Poate cineva spune: „Îți spun sincer că eu cred cu adevărat!” Dar tu trebuie să-l iei. Numai atunci vei putea vedea efectul produs.

Da, numai când iei Cuvântul lui Dumnezeu vezi adevăratul efect produs de Duhul Sfânt prin credință. Atunci se vede dacă ești sau nu, sămânța lui Avraam. Când vine Duhul Sfânt, El face ceva: scoate afară toată necredința și pune dragostea Sa.

Isus a spus: „Și după ce voi fi înălțat de pe pământ, voi atrage la Mine pe toți oamenii.” (Ioan 12.32). Și El este Cuvântul.

„La început era Cuvântul, și Cuvântul era cu Dumnezeu, și Cuvântul era Dumnezeu... Și Cuvântul S-a făcut trup și a locuit printre noi...(Ioan 1. 1,14).

Și noi mai știm că Cuvântul este Dumnezeu, de aceea, când tu primești Cuvântul în

inima ta, Cuvântul care a fost înălțat, El te atrage spre Dumnezeu. Așa este, pentru că Cuvântul este Dumnezeu. Amin.

O, cum Îl iubesc! Cuvântul este întotdeauna Adevărul. Da, domnule! Nu există nici o altă cale mai bună decât calea care a fost dată de Dumnezeu.

A fost odată un profet care se numea Iov. El avea nevoie de mângâiere, dar biserica lui îl acuza, spunând: „O, Iov, tu nu ești în ordine cu Dumnezeu!” Și astfel, toți îl acuzau deși el avea nevoie de mângâiere. Chiar și soția i-a spus: „*Blastămă pe Dumnezeu și mori!*” (Iov 2.9). Dar el i-a răspuns: „*Vorbești ca o femeie nebună*”. Vedeți, Iov a stat neclintit până când Dumnezeu i-a dat o vedenie cu privire la Isus Hristos. Credeți aceasta? (Amin). Și când a primit vedenia, a spus: „*Dar știu că Răscumpărătorul meu este viu și că se va ridica la urmă pe pământ. Chiar dacă mi se va nimici pielea, și chiar dacă nu voi mai avea carne, voi vedea totuși pe Dumnezeu. Îl voi vedea și-mi va fi binevoitor; ochii mei Îl vor vedea, și nu ai altuia*” (Iov 29.25-27).

Nu uitați! În vedenie el l-a văzut pe Isus, iar Isus este Cuvântul. Amin. Aceasta este mângâierea pe care o primește credinciosul: citirea Cuvântului și încrederea în făgăduințele cuprinse în El.

Cuvântul spune: „*Dimpotrivă, Dumnezeu să fie găsit adevărat și toți oamenii să fie găsiți mincinoși!*” (Romani 3.4)

Pe mine nu mă interesează ce spune altcineva! Eu am respect pentru toți, dar dacă cineva spune ceva ce este contrar Cuvântului, nu-l cred! Nu, eu nu cred nimic, decât ceea ce spune Cuvântul lui Dumnezeu, deoarece „*omul va trăi cu orice Cuvânt care iese din gura lui Dumnezeu*”. Vedeți, El nu spune că numai cu un Cuvânt, ci „*cu orice Cuvânt*”, adică cu tot Cuvântul scris în Biblie. Așa trăiesc oamenii. Aceasta este singura cale dată de Dumnezeu pentru a trăi.

lov a fost un profet care a trăit încă înainte de a fi scrisă Biblia. El era un profet, iar Cuvântul Domnului vine la profet. Și când acest om a avut nevoie de mângâiere, nu a găsit-o nicăieri. A mers la biserica sa, dar acolo nu a găsit nici o mângâiere, ci doar acuzații. Cu toate acestea a stat neclintit până când Dumnezeu i-a arătat Cuvântul prin vedenie: aceasta a fost mângâierea lui. El a rămas în picioare în timp ce fulgerele luminau tot cerul, iar tunetele răsunau cu putere, și a spus: „Chiar dacă viermii îmi vor distruge trupul și nu voi mai avea carne, tot Îl voi vedea pe Dumnezeu, pentru că El mi-a vorbit. Poate să vină moartea sau orice altceva, eu L-am văzut pe Dumnezeu, am văzut viziunea cu privire la Cuvântul Său.”

Odată, Israelul se afla rob în Egipt și avea nevoie de o cale ca să iasă de acolo. Și noi știm că acolo era un bărbat puternic, numit Moise, care era un bun conducător militar și stătea alături de Faraon. Gândul lui era că într-o zi va fi eliberatorul poporului său. Și iată că, într-o zi, el a încercat să facă ceva prin propriile lui forțe, dar nu aceasta era calea pregătită de Dumnezeu. Îi lipsea ceva.

Dar iată că într-o zi, după mulți ani, când se afla deja în pustiu, a găsit ceea ce îi lipsea, într-un rug aprins. Atunci Moise a avut o vedenie a Cuvântului și anume rugul aprins în care i s-a arătat Dumnezeu. Și când avea vedenia, Cuvântul i-a spus: „Mi-am adus aminte de făgăduința Mea.” Amin. „pe care i-am făcut-o lui Avraam, lui Isaac și lui Iacov, și am venit să-Mi eliberez poporul!” Amin!

O, Doamne! Așa cum am spus și aseară, Moise a devenit un întemnițat al lui Dumnezeu.

În cazul în care Dumnezeu face din voi întemnițații Lui (și Pavel a fost un întemnițat al lui Hristos), nu mai puteți privi unde vreți, nici să ascultați părerile cuiva. Atunci va trebui să mergeți pe unde vă arată El. De ce? Pentru că sunteți întemnițații Lui.

Pavel știa că este împins de Duhul să meargă acolo unde din firea lui n-ar fi vrut. El știa de asemenea, când Dumnezeu îi interzicea să facă anumite lucruri. Și el

trebuia să rămână liniștit și să se supună în totul.

Într-o zi, după el a alergat o ghicitoare care spunea în gura mare: „*Oamenii aceștia sunt robii Dumnezeului celui prea înalt...*”(Fapte 16.17). Pavel ar fi vrut s-o mustre ca să tacă, dar nu a făcut-o, pentru că Duhul Sfânt din el nu i-a dat voie. Astfel, ghicitoarea a mers mai multe zile după el, strigând acele cuvinte. Dar când Dumnezeu i-a spus: „*Mustro!*” el a făcut-o și tânăra n-a mai ghicit niciodată. El n-a putut s-o facă decât atunci când i-a poruncit Dumnezeu. Amin.

O, dacă biserica ar putea să trăiască din nou măreața Sa prezență! Într-o zi, Dumnezeu se va întoarce și va lăsa Puterea Lui în mijlocul ei, astfel încât se vor petrece din nou lucruri mărețe. Voi nu puteți amesteca însă Cuvântul cu părerile voastre, căci atunci veți obține un hibrid. Stați exact pe ceea ce a spus Dumnezeu! Stați în Cuvântul lui Dumnezeu și El Îl va legitima ca Adevăr. Da, domnule.

Dumnezeu i-a dat lui Israel o cale. El a uns un profet, a trimis Stâlpul de Foc, a legitimat Cuvântul vorbit prin profet prin semne și minuni ale creației:

„*Moise, întinde-ți toiagul peste mare, privește spre Est și spune: „ Să vină muștele!”* Și Moise, un om al Cuvântului, știa că omul nu poate crea, dar la porunca Domnului, și-a întins toiagul și a spus: „*Să vină muște peste întregul Egipt!*” și muștele create au venit la existență prin cuvântul unui om.

Dumnezeu Îl folosește pe om ca instrument pentru a-și împlini planul. El poate vorbi doar prin om, deoarece Cuvântul spune:

„*Eu sunt Vița, voi sunteți mlădițele. Cine rămâne în Mine, și în cine rămân Eu, aduce multă roadă, căci despărțiți de Mine, nu puteți face nimic!*” (Ioan 15.3). Așa este.

Acolo nu erau broaște, dar El a spus: „Moise, du-te, ridică-ți toiagul și cheamă broaște!” Aceasta era însărcinarea pe care i-a dat-o Dumnezeu, și Moise nu s-a ridicat să spună: „Păi, stai puțin, stai puțin! Poate că zilele acestor lucruri au...eu n-am mai auzit de așa ceva. N-ar fi mai bine să-mi dai ceva mai ușor de făcut?”

El nu avea nici o denotațiune intelectuală care să-l sfătuiască ce să facă, ci a trăit și a procedat conform Cuvântului lui Dumnezeu.

El era un întemnițat al lui Dumnezeu, de aceea putea să meargă și să facă numai ceea ce-i poruncise Duhul să facă. Amin. Așa că și-a ridicat toiagul și a chemat broaștele la existență, iar ele au apărut pretutindeni. Amin.

Apoi, ei au jertfit un miel pentru păcatele lor. Aceea era calea dată de Dumnezeu: jertfirea unui miel. Calea dată de Dumnezeu a făcut apoi drum prin mijlocul Mării Roșii. Da, calea pregătită de Dumnezeu, le-a dat un profet, un Stâlp de Foc care să-i conducă ca o dovadă a Cuvântului, un om legitimat de Dumnezeu, căci Dumnezeu împlinea tot ce spunea el.

Cu toate acestea, după ce au trecut marea, ei au avut o lege. Vedeți, acesta era omul! Așa acționează întotdeauna, încercând să injecteze propriile sale căi în Cuvântul Domnului.

Dar Calea dată de Dumnezeu, este întotdeauna modelul prin care își ține Cuvântul.

Moartea a lovit Egiptul. Ea i-a lovit pe toți aceia care nu s-au aflat sub sângele mielului. Apoi, când a venit grindina, bubele, muștele, păduchii și toate celelalte urgii, Dumnezeu a pregătit o cale de salvare pentru aleșii Săi. El alesese pentru ai Săi ținutul Gosen. În cea de-a zecea urgie, a venit îngerul morții, care a străbătut tot Egiptul. Și Israelul trebuia să aibă ceva care să-l izbăvească din această ultimă urgie, căci altfel moartea l-ar fi lovit și pe el. Aceasta pentru că plata păcatului este moartea, și Israelul a păcătuit. Și pentru ca moartea să nu lovească poporul care

Încerca să-L urmeze, Dumnezeu le-a dat un semn: sângele mielului trebuia uns pe uşciorii uşii, pentru a-i proteja pe întâii născuţi. Aceasta era calea dată de Dumnezeu. Egiptul însă credea că poate fi scăpat din această urgie de marii lor teologi şi doctori. Cu toate acestea, îngerul morţii a măturat totul începând din vârful piramidei, pentru că nu a găsit sângele mielului.

Orice religie care nu are sângele lui Isus Hristos peste ea, este lovită de îngerul morţii. Moartea este peste ea, despărţit de Dumnezeu. Poate cineva spune: „Păi eu am sângele!” Dacă sângele nu şi-a făcut efectul, dacă nu îl vezi în viaţa ta, adică dacă nu eşti un copil consacrat al lui Dumnezeu, aşa cum a spus Isus că trebuie să fii, ar trebui să fii atent, deoarece ai putea să ai altceva în locul sângelui Său. S-ar putea să ai puţină teologie sau senzaţii injectate în locul sângelui Său.

Dacă spui: „Am tremurat... Am dansat... Am făcut asta...”, ai grijă!

Dacă medicamentul te-a chinuit vreodată, este bine pentru fiecare fiinţă umană. Te va salva din păcat, te va curăţa de toată murdăria, va înlătura îndoiala şi va face din tine o creaţie nouă în Isus Hristos. Amin.

Moartea lovea Egiptul. Dumnezeu îi despărţea pe credincioşi de necredincioşi, prin sângele de deasupra uşii.

Moise, slujitorul credincios al lui Dumnezeu, care a urmat fiecare poruncă a Domnului, a ajuns la capătul drumului său şi trebuia să moară. El avea o sută douăzeci de ani şi trebuia să moară, dar nu avea un loc pregătit în care să moară, de aceea Dumnezeu i-a pregătit o stâncă. Amin. Şi Moise a început să urce pe acea stâncă până când a ajuns deasupra oricărei necredinţe, şi a murit acolo, privind spre ţara făgăduită. Acesta este locul. Acea stâncă este Hristos, care ne arată spre Ţara făgăduită. Tu vei ajunge într-o zi la El şi atunci vei vedea că fiecare făgăduinţă a lui Dumnezeu este adevărată. Absolut. Aşa este.

„Dacă rămâneți în Mine, și dacă rămân în voi cuvintele Mele, cereți orice veți vrea și vi se va da.” (Ioan 15.7). Și aceasta pentru că El este Cuvântul. Dacă tu rămâi în El, atunci Domnul se poate descoperi prin tine.

Și acum priviți. După ce a murit, Moise avea nevoie de cineva care să-l îngroape, și Dumnezeu i-a dat îngerii. De ce? Pentru că nici un om de pe pământ nu putea să-l ducă acolo unde urma să meargă el. Acesta este motivul pentru care Dumnezeu i-a trimis pe îngeri ca să-l ducă Acasă.

Enoh a avut și el nevoie de o scăriță într-o zi. El a umblat trei sute de ani cu Dumnezeu și L-a mulțumit în toate lucrurile. Dar într-o zi, el a avut nevoie de o scăriță, iar Dumnezeu i-a dat o cale în sus, care ducea direct Acasă.

Ilie a avut odată nevoie de o manta, iar Dumnezeu i-a dat un car tras de cai. O, Doamne!

Samson a avut nevoie de o suliță, iar Dumnezeu i-a dat o falcă de măgar, cu care a ucis o mie de filistenii.

Dumnezeu vă dă întotdeauna lucrul de care aveți nevoie. El are o cale.

Dacă Samson ar fi spus: „Păi, stai puțin! Osul acesta nu este ascuțit deloc, nu este o suliță! Uită-te ce coifuri groase au acești soldați dușmani!” nu ar fi putut face nimic, dar el a urmat calea dată de Dumnezeu și a intrat în luptă. Asta-i tot ce vă trebuie. Luați tot ce vă spune Dumnezeu și mergeți la luptă cu toată hotărârea, căci după un timp veți fi eliberați. Da, domnule!

Iosua a avut nevoie de un pod, iar Dumnezeu i-a dat un stăvilar puternic, un stăvilar duhovnicesc, care a ținut pe loc apele Iordanului, astfel încât el și poporul său au putut să meargă înainte ca să împlinescă Cuvântul Domnului. El avea

nevoie de un pod.

Daniel a avut nevoie de niște gratii care să țină leii departe de el, dar Dumnezeu i-a dat un înger. Vedeți, aceasta este calea pregătită de Dumnezeu. **Dumnezeu ne dă exact lucrul de care avem nevoie, dar ni-l dă în felul Său.**

Dacă Daniel ar fi spus: „Stai puțin! Eu m-am gândit la o cale mai bună decât Stâlpul de foc care stă înaintea mea. S-ar putea ca el să nu aibă nici un efect asupra leilor. S-ar putea ca ei să sară asupra mea chiar și prin acest Stâlp de foc. Cum ar fi dacă mi-ai face o cușcă mare și m-ai pune în ea?” Vedeți, dacă Daniel ar fi încercat să facă ceva, nu ar fi ieșit nimic. Dar el a așteptat calea pregătită de Dumnezeu, așa că s-a dus, s-a culcat și a dormit liniștit toată noaptea. Da, domnule. Aceasta este calea pregătită de Dumnezeu.

Cei trei evrei tineri aveau nevoie de apă când au fost puși în fața cuptorului încins, dar Dumnezeu le-a dat un al patrulea Om. Da, domnule, aceasta era tot ce le trebuia. Ce s-ar fi întâmplat dacă ei ar fi spus: „Stai puțin! Faptul că mai vine unul în cuptor, nu ne ajută cu nimic! Nouă ne trebuie un furtun cu apă ca să stingem focul!”? Dar ei au acceptat calea pregătită de Dumnezeu și astfel focul n-a avut nici o putere asupra lor. Nici măcar nu au mirosit a fum. De ce? Ei au mers pe calea pregătită de Dumnezeu.

Înțelepții (magii) aveau nevoie de o busolă care să-i călăuzească spre Pruncul nou născut din Betleem, dar Dumnezeu le-a dat o stea. Vedeți? Și ei au urmat steaua. Aceasta este tot ce le trebuia.

Lumea avea nevoie de un Salvator, iar Dumnezeu i-a dat un Fiu. Amin. Biserica avea nevoie de putere, iar Dumnezeu i-a dat Duhul Sfânt. El nu a dat o carte de morală, nici un guvern creștin, ci i-a dat Duhul Sfânt. Aceasta este calea lui Dumnezeu.

El nu a spus niciodată: „Duceți-vă și studiați la Ierusalim, până când primiți o anumită educație...”, ci cuvintele Sale au fost: *„Așteptați până când veți primi o putere de sus, când Duhul Sfânt Se va pogori peste voi. Atunci îmi veți fi martori în Ierusalim, în toată Iudea, în Samaria (în Chicago, Illinois) și până la marginile pământului.”* (Fapte 1.8).

Aceasta este mărturia lui Dumnezeu: Duhul Sfânt. El nu a dat o carte de morală și nici o denotațiune.

Unii spun: „Noi dorim să devenim creștini pe deplin!” Și pentru aceasta încep să învețe crezurile bisericilor la care au aderat, dar Dumnezeu nu ne-a cerut niciodată să învățăm ceva, ci El a spus: „ci voi veți primi o putere de sus”. Amin.

Cineva m-a întrebat zilele trecute: „Domnule Branham, de ce nu crezi în denotațiuni?”

„Eu nu am nimic împotriva oamenilor de acolo,” am răspuns, „dar nu cred în sistemul acela”. „De ce aceasta?” a întrebat el.

„În primul rând, pentru că nu aceasta este calea dată de Dumnezeu.”

„Tu la care denotațiune aparții?”

„La nici una,” am răspuns eu.

„Atunci unde aparții?”

„La o Împărăție.”

„Și cum poți ajunge Acolo?”

„Tu ești născut în Ea,” am răspuns. Amin.

Da, tu ești născut în Împărăția lui Dumnezeu. Cum? Prin Duhul Sfânt. Acesta este Martorul lui Dumnezeu. El ne dă mărturia prin Cuvântul lui Dumnezeu, că am trecut din moarte la Viață, pentru că suntem în Împărăția lui Dumnezeu. Acesta este Dumnezeu.

El avea nevoie de un Conducător pentru Biserică, dar pentru aceasta nu a educat și nici nu a trimis un mare preot, un papă sau pe altcineva, ci ni l-a dat pe Duhul Sfânt.

Omul moare, sistemul lui moare și totul trece, dar Duhul Sfânt este Dumnezeu cel veșnic și El nu poate muri. El ne-a dat un Conducător veșnic și acesta este Duhul Sfânt. Oamenii aveau nevoie de cineva care să-i călăuzească, de cineva care să-i învețe ce să facă, cum să trăiască, cum să vorbească poporului, ce să facă în prigoană, cum să biruiască boala și păcatul. Omul a încercat să atragă spre el tot felul de plăceri, de crezuri și dovezi, de botezuri și senzații, de simțăminte ciudate, dar voi să rămâneți la Duhul Sfânt care este calea dată de Dumnezeu pentru Biserica Sa. Amin.

Duhul Sfânt este Dumnezeu și Dumnezeu este Cuvântul. Deci Duhul Sfânt este acest Cuvânt legitimat pe deplin. Duhul Sfânt este Cel ce aduce Cuvântul făgăduit la Viață.

Cineva spune: „Am avut un simțământ!” dar dacă simțământul tău nu este legitimat de acest Cuvânt, dă-i pace! Da, domnule! Unii spun: „Am făcut asta și cealaltă și m-am botezat așa și așa!”

Pe mine nu mă interesează ce și cum ai făcut! Dacă Duhul Sfânt locuiește în tine, va legitima Cuvântul Său prin tine, deoarece Isus a spus: „*lată semnele care vor însoți pe cei ce vor crede...*” (Marcu 16.17). Amin. Aceasta este calea dată de Dumnezeu.

Două mii de ani! Totul a mers bine cam trei sute de ani, apoi ei au avut o întâlnire, un Conciliu la Niceea, Roma și au vrut să injecteze ceva. După mesajul lui John Wesley a urmat o nouă injecție. Și tot așa au continuat cu Conciliul lor până în timpul acesta, iar bisericile lor au devenit un hibrid prin morala învățată de oameni. Da, acum ei sunt căzuți de pe cale.

Biserica are nevoie de un semn biblic adevărat, în aceste zile din urmă. Ea are nevoie de ceva.

Acum, înainte de a ne apropia de rândul de rugăciune, uitați-vă puțin la aceste denominațiuni. Priviți-le puțin și gândiți-vă la căile pentecostale, la cele metodiste, baptiste și chiar la cei independenți. Mulți nici nu mai știu unde să stea. Biserica are nevoie astăzi de o dovadă biblică. Ce a spus Isus în Ioan 14.12?

„Adevărat , adevărat vă spun că cine crede în Mine, va face și el lucrările Mele, pe care le fac Eu; ba încă va face altele și mai mari decât acestea, pentru că Eu Mă duc la Tatăl.”

Observați, El a mai făgăduit că la venirea Fiului omului va fi ca în zilele lui Iona. *„Căci după cum Iona a stat trei zile și trei nopți în pântecul chitului, tot așa și Fiul omului va sta trei zile și trei nopți în inima pământului.”* (Luca 17.30).

Comparați zilele lui Lot cu timpul nostru. Priviți Geneza 6 și vedeți dacă astăzi nu este la fel: femeile devin tot mai frumoase. Azi avem cele mai frumoase femei care au existat vreodată pe Pământ. Da, ele sunt cu mult mai frumoase decât acum câțiva ani. Ele au la dispoziție o mulțime de posibilități de a se înfrumuseța:

vopsele, pudre, fixative și bigudiuri, tot felul de haine imorale care le scot în evidență formele trupului, făcându-le mai atrăgătoare.

Ieri a venit la mine un bărbat și mi-a spus: „Am doi băieți: unul de șaisprezece ani și unul de doisprezece ani. Mergând pe stradă, am văzut stripteasele acelea... Știi frate Branham, băieții mei sunt niște bărbați mai mici. Ce să le spun în legătură cu cele văzute?”

„Nu știi, domnule,” i-am răspuns eu. „Adu-i la Hristos

ca să fie salvați și umpluți cu Duhul Sfânt și atunci își vor întoarce capul de la aceste striptease moderne. Amintiți-vă că atunci când fiii lui Dumnezeu au privit la fiicele oamenilor, au văzut că erau frumoase și le-au luat de neveste.”

Priviți marele scandal iscat în Anglia și în Statele Unite, o, este teribil! Suntem deja în ceasul când lumina roșie strălucește pretutindeni, vestind venirea Domnului.

Și Isus a spus: *„Ce s-a întâmplat înainte de distrugerea Sodomei prin foc, se va întâmpla aidoma, înainte de venirea Fiului Omului.”*

Femeile de astăzi au devenit atât de... o, ele nu-și dau seama ce fac, pentru că sunt purtate de un duh rău. Altfel, de ce și-ar scoate hainele de pe ele, ca să le vadă toți goliciunea? Femeia nu vrea să fie rea, dar a fost prinsă în capcana Satanei și nu știe. Vedeți, exact așa a fost și în vechime. Trupurile femeilor sunt expuse pretutindeni privirilor, ispitindu-i astfel pe fiii lui Dumnezeu, în timp ce legea Sodomei și Gomorei le protejează. Ce rușine! Iar guvernul nostru stă nepăsător în fața acestor lucruri.

Aș vrea să fiu guvernator pentru un timp ca să am națiunea în mână, căci dacă aș prinde o femeie îmbrăcată imoral, aș închide-o pe viață. (adunarea aplaudă). Dacă

aș prinde un bărbat și o femeie care...(adunarea aplaudă). Dacă un bărbat și o femeie ar fi prinși în curvie, ar deveni sterili, iar doctorul ar fi pus să facă acest lucru în public. Da, domnule.

Așa este. Noi avem nevoie de o lege aspră. Ceea ce avem însă acum, este o adunătură de politicieni, care pot fi duși în ce parte vrei. Totul este corupt.

Întoarce-te Biserică, înapoi la Cuvântul Dumnezeului celui viu! Trăiește prin El și numai prin El, căci la aceasta este chemat poporul Său!

Dumnezeu i-a făgăduit Bisericii un semn biblic. El a spus că va avea loc o nouă înviere, după ce Isus Hristos și biserica Sa, vor deveni una, în zilele din urmă. El a făgăduit aceasta, și noi știm că este adevărat. El a mai făgăduit că va avea loc o restituire a credinței. Am citit despre această credință în cartea lui Iuda 3: *„...credința care a fost dată sfinților odată pentru totdeauna.”*

Noi am primit această făgăduință și prin profeția din Maleahi 4.5, unde ni se spune despre venirea profetului Ilie, care va întoarce inima copiilor spre părinți. O, Doamne! Înapoi la sămânța originală! Înapoi la Cuvântul original, Cuvânt cu Cuvânt și din putere în putere, prin semne și minuni care dovedesc prezența vie a Domnului Isus Hristos. După două mii de ani El este încă viu. El este același ieri, azi și în veci.

L-am rugat pe Billy ca după o jumătate de oră să mă avertizeze ca să închei, dar eu am trecut cu mult peste timpul stabilit.

Știu că nu mai am timp și că trebuie să mă apropiu de încheiere. Prieteni, nu vă mulțumiți doar cu faptul că veniți la adunare și că puteți spune: „Mi-a plăcut. A fost cam cald, dar mi-a plăcut!” Să nu faceți aceasta! Fiți sinceri. Intrați în problemă. Mărturisiți-vă și curățiți-vă. Dacă aveți o îndoială cât de mică în inima voastră, să nu veniți în rândul de rugăciune. Nu, domnilor. Vreau curăție. Mărturisirile voastre

sunt ca un sens giratoriu.

Cu câteva săptămâni în urmă am discutat cu o femeie. Am aflat că ea avea un copil de la un alt bărbat. Ea spunea că a trăit cu doi tineri și că apoi s-a căsătorit cu unul dintre ei, pentru că l-a iubit mai mult și i-a spus că copilul este al lui. În realitate, ea a știut tot timpul că copilul este al celuilalt bărbat. Și ea îmi spunea: „Eu i-am mărturisit acest lucru soțului meu!”

„Da, este bine că ai făcut-o”, am răspuns eu, „dar iată cum ai făcut-o: „O, dragul meu te-ai gândit vreodată dragule? O, John, ce ai spune dacă acest copil este al altuia și nu al tău? Nu m-ai crede, este adevărat?”

„Nu”, a răspuns el.

„Și totuși, dacă este așa?”

„O, draga mea, haide mai bine să mergem în oraș să mâncăm un hamburger.” Aceasta nu este mărturisire. Pune-te jos pe genunchi! Aceasta este calea pe care vin oamenii la Dumnezeu. Ei spun: O, Doamne, Tu ești atât de bun, încât mă lași să fac tot ce vreau...”

Să nu credeți aceasta! Dumnezeu a dat o lege prin care puteți trăi. **Cât timp nu te cureți, cât timp nu speli totul, nu mărturisești totul și nu-L crezi din inimă, cât timp nu te întorci la Cuvântul Său, ești încă vinovat. Altfel nu se poate.**

Tu trebuie să trântești acel duh! Oamenii trebuie să vină smeriți, să-și plece genunchii cu sinceritate și să stea acolo până când primesc cu adevărat eliberarea, până când Duhul Sfânt, puterea dragostei lui Dumnezeu, intră în inima lor și îi face să mărturisească toate păcatele, toată necredința și Îl primesc pe

Domnul Isus Hristos.

Uitați-vă cum a lucrat El în vechime! Cum a știut femeia de la fântână că Cel ce stă înaintea ei, este Mesia cel așteptat?

El i-a spus ce este greșit în viața ei. Da, El i-a spus că a trăit cu cinci bărbați: *„Pentru că cinci bărbați ai avut ; și acela pe care-l ai acum, nu-ți este bărbat. Aici ai spus adevărul.”* (Ioan 4.18). Șase bărbați cu care trăise nelegitim. Când El a spus aceste cuvinte, femeia a văzut că înaintea ei stă Acela, *„Cuvântul lui Dumnezeu viu și lucrător, mai tăietor decât orice sabie cu două tăișuri, care judecă gândurile și simțurile inimii.”*

Aceasta a făcut-o să spună: *„Doamne, văd că ești proroc.”* (Ioan 4.19). Vedeți? Cuvântul Domnului vine la profet ca să descopere aceste lucruri.

Și ea spunea mai departe: *„Noi n-am mai avut nici un profet de sute de ani, dar Tu trebuie să fii un profet. Știu că are să vină Mesia, iar când va veni El, ne va spune toate lucrurile.*

Iar Isus i-a răspuns: „Eu, Cel ce vorbesc cu tine, sunt Acela” (În Biblia engleză este scris: „Eu sunt El. ”).

Și toți oamenii din Sihar au alergat să-L vadă și să-L

asculte pe Isus Hristos, mulți dintre ei primindu-L. Nu mai era nevoie să dovedească încă odată acest lucru, pentru că oamenii au crezut spusele femeii. Mărturia ei o schimbase într-o asemenea măsură, încât nu era cu putință să n-o creadă.

O, Doamne, dă-ne bărbați și femei cu mărturisiri pozitive, care să-i aducă pe oameni la o pocăință adevărată.

Oamenii din Sihar au crezut în Domnul Isus Hristos datorită mărturiei femeii. Prin acel semn: descoperirea gândurilor inimii, El a dovedit că este Mesia.

Dumnezeule, ajută-mă ca prin același semn, prin Duhul Tău, să pot dovedi încă o dată că Tu ești încă Mesia. Amin.

Noi vom putea trăi numai prin Cuvântul Tău, Doamne.

Acceptați calea dată de Dumnezeu pentru zilele din urmă. Dacă în seara aceasta sunteți bolnavi, Dumnezeu a dat o cale, iar această cale este Isus Hristos. Dacă sunteți păcătoși (necredincioși), Isus Hristos este calea dată de Dumnezeu. Credeți numai în El. El este Același ieri, azi și în veci. Apoi, El este Duhul Sfânt. Isus Hristos este Duhul Sfânt; Hristos în formă de Duh.

„Peste puțină vreme, lumea nu Mă va mai vedea, dar voi mă veți vedea; pentru că Eu trăiesc, și voi veți trăi.

În ziua aceea veți cunoaște că Eu sunt în Tatăl Meu, că voi sunteți în Mine, și că Eu sunt în voi.” (Ioan 14.19-20).

Dumnezeu a dat o cale pentru copiii Săi credincioși, și această cale este Isus Hristos, Același ieri, azi și în veci.

Haideți să ne plecăm pentru un moment, capetele.

Credeți că El este Calea? Este cineva care crede, dar încă nu L-a acceptat? Prietene, vrei să fii sincer, să-ți ridici mâna și să spui: „Frate Branham, roagă-te pentru mine!”? „O, n-aș vrea să-L întâlnesc pe Dumnezeu așa cum sunt acum.”

Într-o zi am interceptat din greșeală o convorbire telefonică. Erau un bărbat și o femeie, probabil creștini. Și el spunea: „Soțul tău doarme încă?” „Da, spunea ea, dar dacă află vreodată despre... nu are nici o importanță pentru mine, nu mă interesează...” și se auzea un plâns de bebeluș.

Vă dați seama? Puteți înțelege aceste lucruri? Această lume murdară, stricată și obscenă, este la sfârșit. Nu va mai rămâne nici măcar o clădire în picioare, nici aici în Chicago, nici în alte părți. Dumnezeu a hotărât să reverse cea de-a șasea pecete peste pământ. Dar înainte ca să facă aceasta, Mireasa Lui va pleca de aici. Mireasa va pleca, dar Biserica va trece prin necaz. Micuța Lui Soție nu va trece prin urgiile care vor veni.

Nu vreți să faceți și voi parte din această Mireasă? Dacă doriți aceasta și vreți să mă rog pentru voi, ridicați-vă mâna în timp ce stați cu capul plecat. Dumnezeu să te binecuvânteze! Și pe tine.

Tatăl nostru ceresc, toate cuvintele pe care le-am spus eu, nu valorează nimic în comparație cu un singur Cuvânt spus de Tine. Eu sunt doar un om care citează ceea ce ai spus Tu. Acum, mă rog pentru cei care și-au ridicat mâinile. Îndură-Te de ei, Doamne!

Vedenia pe care am avut-o azi dimineață, m-a sfâșiat, Doamne, de aceea Te rog să mă ajuți să mă liniștesc. Sunt nervos, de aceea Te rog să mă ajuți Tu.

Dacă mai sunt și alții care nu au ridicat mâinile din diferite motive, îngăduie ca marele Duh Sfânt care se plimbă prin clădire, să le cerceteze inimile și să-i ajute să se întoarcă la Tine. Doamne, știi că obiceiul este de a-i chema pe oameni la

altar și noi credem că este în ordine, dar tot în Scriptură este scris: „Cei ce au primit propovăduirea au fost botezați...”

Rugămintea mea, Dumnezeule, este ca toți să alerge să primească botezul creștin, crezând în Tine, mărturisindu-și păcatele și acceptându-L pe Isus Hristos și Sângele Lui pentru a fi iertați. Îngăduie să fie umpluți apoi, cu Duhul Sfânt al făgăduinței Tale, cu acea Viață care le schimbă întreaga trăire, dându-le o nădejde nouă, și făcând din ei niște întemnițați ai Tăi, care nu mai au nici o dorință sau ambiție lumească.

Așa a fost și Pavel. El dorea să devină un mare rabin, un om mare. El s-a pregătit pentru aceasta, dar într-o zi, el s-a întâlnit pe drumul Damascului cu Stâlpul de foc, care i-a spus: „Ți-ar fi greu să arunci înapoi cu piciorul într-un țepuș.”

El l-a strigat pe nume: „Saule, Saule! Cum era posibil ca un Stâlp de foc să-l strige pe nume? Dar El a spus în continuare: „*Eu sunt Isus ...*” Și Pavel știa bine ce a făcut Isus când a fost pe pământ. El știa că Acel Stâlp de foc era Hristosul, Cel care a condus Israelul afară din robia Egiptului; Cel care l-a călăuzit prin pustie până în țara făgăduită. El știa că Acela era încă Unsul.

O, Doamne, și noi știm că Tu ești încă Același și astăzi! Eu mă rog pentru fiecare dintre acești oameni. Pune Tu pacea în inimile lor! Sfințește această biserică mică și pe toți cei ce au intrat în locul acesta. Te rog aceasta în Numele lui Isus.

Apoi, Te rog Tată, să vindeci bolnavii. Dovedește că am spus adevărul. Doamne, timpul trece și eu îmbătrânesc, dar Te rog să mă ajuți să câștig fiecare suflet care-Ți aparține. O, Dumnezeule, îngăduie ca oamenii să vadă că Atotputernicul Însuși a coborât în mijlocul nostru ca să dovedească că El este Același ieri, azi și în veci. Fă ca acești oameni să înțeleagă că „*omul nu poate trăi numai cu pâine, ci cu fiecare Cuvânt care iese din gura lui Dumnezeu.*”

Îndură-Te Doamne și îngăduie ca marea infecție care produce hibridi și care aduce necredință în inimile oamenilor, să fie îndepărtată de Duhul Sfânt. Îngăduie ca germenul Vieții Veșnice să trăiască în ei, astfel încât fiecare să poată crește la statura lui Isus Hristos, acum, când trăim în zilele din urmă. Cuvântul spune că „El și Soția Lui, vor fi una”. Îndură-Te Doamne, căci Te rog în Numele lui Isus. Amin.

Acum aș vrea ca toți cei ce v-ați ridicat mâinile, să credeți. Dacă credeți în Domnul Isus Hristos, dacă Îl acceptați ca Salvator și primiți Sângele Lui care S-a vărsat pentru păcatele voastre, atunci vreau să vă văd la serviciul de botez care va urma imediat. Frații vă vor spune ce trebuie să faceți.

Acum ne vom ocupa de cei bolnavi și suferinzi, care au numere de rugăciune. Vom începe de la numărul 1. Părerea mea este să luăm cam 15 numere. Deci de la 1-15. Voi chema încă 15 cam peste 20 de minute.

Numărul 1. Cine are nr.1? Să ridice mâna. Nu te vedem prea bine din cauza luminii. Deci numerele 1 , 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8... Deci cei ce au numerele de la 1 la 15 să se ridice în picioare, în timp ce ceilalți se vor apleca. Veniți în față. Ne vom ruga pentru doamna aceasta care este bolnavă și stă aici. Este doamna Way și mă voi ruga pentru ea.

Este atât de cald aici, încât transpirația îmi curge afară din pantofi. Să ne rugăm cu toții, cu capetele plecate.

Tatăl nostru ceresc, dăruiește-ne aceste binecuvântări în Numele Domnului Isus Hristos, Fiul Tău. Fă ca harul și îndurarea Ta să o ajute pe scumpa noastră soră, care are nevoie de ajutorul Tău. Lasă ca Duhul Sfânt să vină peste ea, Tată și să-i redea sănătatea. Ea este bolnavă. A venit la biserică să se bucure, dar iată că acum este bolnavă, leșinată din cauza căldurii. Dumnezeuule, dă-i vindecarea. Te rog aceasta, în Numele lui Isus Hristos, Amin.

În ordine, Domnul binecuvântează acum. Crede, soră. Văd că sora Way încuviințează aceasta din cap. Dacă vrea cineva s-o ducă puțin afară ca să ia puțin aer curat. Aici este îngrozitor de cald.

Ia să vedem câți sunt (fratele Vayle spune: „Zece”) În ordine.

Să începem rândul de rugăciune. Acum aș vrea ca fiecare să se roage plin de respect. Aș dori ca pianistul să intoneze o cântare:

Crede numai, crede numai

Totul e posibil, crede numai...

Asta-i bine. Acum aș vrea să vă rugați cu toții. În ordine. Nu vă mai plimbați, vă rog. Nu, nu! Cei care tot intrați și ieșiți, vă rog să n-o mai faceți, pentru că este foarte periculos. Da, foarte, foarte periculos. În ordine. Acum doresc să vă rugați cu toții în liniște și să credeți din toată inima.

Biletul cu numărul 2. În ordine. Dacă nu este aici, să ne plecăm capetele. Este îngrozitor de cald. Poate că doamna aceasta din față are numărul 2. Nu știu ce este cu ea, poate este norvegiană, căci nu răspunde nimic.

Billy, verifică te rog, dacă nu cumva are numărul 2 (cineva spune că femeia are într-adevăr numărul 2). În ordine.

Acum aș vrea să ne rugăm cu toții. Câți dintre voi doresc să se roage? Ridicați mâinile și spuneți: „Eu doresc să mă rog crezând în Dumnezeu!” Câți dintre cei ce nu au numere de rugăciune cred că Dumnezeu îi poate vindeca și așa? Să vă văd mâinile. Toți credeți aceasta. În ordine, da toți cei prezenți cred

aceasta. Aveți doar credință. Nu vă îndoiiți, ci credeți din toată inima în Dumnezeu. În ordine.

Vino doamnă. Este ceva care-i face pe toți grăbiți și agitați, iar Duhului Domnului nu-i place aceasta. Haideți să ne liniștim. Liniștiți-vă și spuneți doar atât: „Sunt aici! Doamne, sunt aici ca să Te slujesc. Te iubesc și știu că-mi vei răspunde la cerere.” Așa. Acum mă puteți auzi? Voi încerca să stau aici.

Și acum doamna aceasta. Aici este din nou un tablou frumos pentru voi, străinilor. Isus a întâlnit femeia de la fântână. Ea era samariteană, iar EL era evreu, cu toate acestea, Isus a intrat în vorbă cu ea și i-a zis: „*Dă-mi să beau!*” Vedeți, El a intrat în vorbă cu ea ca să-i afle necazul. Dar întâi de toate, a rugat-o să-l dea să bea, dar ea nu ar fi vrut să-l dea pentru că era din alt neam. El însă, i-a arătat imediat că nu este nici o diferență între rase.

Și iată-ne acum, după două mii de ani, în aceeași situație, și Isus Hristos a făgăduit că lucrările pe care le-a făcut El, vor fi făcute de toți cei ce cred. Este adevărat? Credeți cu toții aceasta?(Amin).

Ioan 14.12 spune aceasta. De ce? Pentru că El era Cuvântul. Este adevărat? El a spus: „*Crede în Mine...*” și: „*Orice veți cere în Numele Meu, veți primi.*”

Acum, această femeie este bolnavă, iar eu nu pot s-o ajut cu nimic. Nimeni nu o poate vindeca, dar Dumnezeu a făcut-o deja, de aceea ea trebuie să creadă doar, și totul îi aparține. Acum, dacă Isus este Același ieri, azi și în veci, și dacă dă un semn veșnic al învierii Sale, în aceste zile din urmă, atunci va vorbi prin mine, dacă eu sunt slujitorul Lui chemat în acest scop. Nu toți slujitorii Săi sunt chemați să facă aceasta, dar la sfârșit este unul care trebuie s-o facă. Aceasta se întâmplă ca să se vadă prin slujba ta că Dumnezeu este cu tine.

Vedeți, El poate face și alte lucruri. Eu am vorbit și în limbi. Nu o fac tot

timpul, ci mi s-a întâmplat de patru, cinci ori în viața mea. Nu știam ce să fac. M-am auzit vorbind și am privit în jurul meu să văd ce se întâmplă. Suna ca și cum aș fi vorbit în germană. M-am uitat în jur să văd ce este, dar eu eram cel care făceam aceasta. Vedeți? Eu am stat liniștit până când El a terminat, apoi Duhul Sfânt a intervenit pentru o femeie pe care am întâlnit-o mai târziu și care era grav bolnavă de TBC, iar Domnul a vindecat-o.

Dar doamna care stă în fața mea îmi este total străină. Este o femeie de culoare, cam de vârsta mea, dar eu nu o cunosc. Nu am văzut-o niciodată. Ea a venit aici cu o problemă pe care eu nu o cunosc, dar dacă Duhul Sfânt vrea să-mi descopere ceva despre ea: cine este, ce vrea, ce a făcut sau ceva de felul acesta, atunci ea ar putea să spună dacă este adevărat sau nu.

Credeți că Isus Hristos este Același ieri azi și în veci?

(Amin). Voi vorbi puțin cu fiecare ca să vă liniștiți. Duhul Sfânt este Cel care descoperă lucrurile ascunse, deoarece eu nu vă cunosc. Eu sunt doar un trup de carne și la fel voi, dar înăuntru, în noi, se află un suflet și un duh. Dacă Duhul din mine este Duhul lui Hristos, atunci acest dar cu care m-am născut... Este ca și cum ați dormi și visați ceva. Când dormiți, cele cinci simțuri devin active din nou, voi sunteți treji. Atunci ieșiți din subconștient și intrați în conștient. Când însă subconștientul și conștientul sunt împreună, nu dormiți, ci în fața voastră se desfășoară vedenia. Vedeți? Atunci voi sunteți treji, în cele cinci simțuri. Înțelegeți? Acesta este un dar profetic care dovedește că Isus Hristos este încă Același. Vedeți?

Noi avem slujbe diferite, care îi antrenează pe oameni în Cuvânt. Sunt oameni, ca de exemplu, Oral Robert, care își pun doar mâinile peste oameni și spun: „Binecuvântat să fie Dumnezeu, L-ai primit!”

Toate acestea sunt daruri ale Duhului, slujbe: apostoli, profeți, păstori. Credeți aceasta, nu-i așa? (Amin).

Credeți voi că Dumnezeu m-a trimis să fac aceasta?

(Amin). (Sora spune: „Eu știu aceasta). Tu știi. Mulțumesc, soră. De ce ți-am spus soră? Pentru că ești din adunarea mormonă. Când ai spus acele cuvinte, am simțit Duhul întărind că așa este. Tu ești aici, oamenii mă aud. Această femeie are insomnii. Ea nu poate dormi. Așa este. De asemenea este foarte bolnavă. Mănâncă și după aceea se simte foarte rău. Tu te temi că ai pietre la fiere. În ordine. Ai dreptate. Boală, senzații de greață. Așa este. Mai este cineva pentru care te interesezi. Este soțul tău. El suferă de o boală nervoasă, și este îngrijorat de o tulburare pe care o are în interior. El încearcă să facă o afacere; dorește să obțină o pensie. Așa este. Da, așa este.

Văd și un băiețel cam de doisprezece ani, sau cam așa ceva. El este fiul vostru. Părerea voastră este că ceva nu este în ordine cu el, dar nu este adevărat. El este doar un băiețel. El va fi în ordine. Desigur, este bine. Crede aceasta. Totul va fi în ordine. Du-te și crede (adunarea se bucură). Dumnezeu să te binecuvânteze soră. Apropo, crezi că Dumnezeu poate să-mi spună cine ești? Crezi doamnă Red, căci acesta este numele tău. Așa este. (Adunarea se bucură).

Băiețelule, totul este în ordine. Tu te gândești la mătușica ta. Ea crede că s-a întâmpnat ceva, dar nu este adevărat. Tu ești doar un copil. Du-te căci totul va fi în ordine. Amin.

Ce mai faceți? Dacă Duhul Sfânt mi-ar spune necazul tău, ai crede, nu-i așa? (sora spune: „Eu cred”). Tu crezi. În ordine. Tu ai o boală nervoasă, ai un zgomot în cap. (Așa este). Tot timpul face așa... (fratele Branham imită zgomotul). Da, așa este. Ai fost examinată și pentru o excrescență (tumoare) în rect. Crezi din toată inima ta? (Da). În ordine. (Amin). Du-te pe drumul tău, crede și te vei face bine. Crede. Ai primit ceea ce ai dorit? (Amin). Vedeți?

Crezi tu din toată inima? (sora spune: Da). Crede numai. Nu te îndoii. Crede că Isus Hristos este Același ieri, azi și în veci. Tu ai venit aici pentru o persoană mai

tână. Nu, sunt două. Ai două fiice și amândouă au probleme cu nervii. Așa este.

Doamne Dumnezeule, Îndură-Te de acești copii. Dacă voi spune Cuvântul Lui crezi că ele vor ieși din starea în care se află? (Da, eu știu aceasta). Atunci du-te și primește ceea ce ceri. Dumnezeu să te binecuvânteze. (Adunarea se bucură). Dacă crezi, totul este posibil.

Crezi și tu, nu-i așa? Crezi din toată inima? Crezi că bebelușul bolnav cu gâtul va fi bine? În ordine. Tu poți avea ceea ce ceri, doamnă. Eu am văzut-o pe această femeie acolo în spate și apoi aici în față. Ea plângea foarte rău din pricina copilășului bolnav. În ordine, totul va fi bine, nu te îndoii.

Noi am văzut ce s-a întâmplat cu Saul când a încălcat porunca Domnului. Atunci profetul i-a spus: *„Ascultarea face mai mult decât jertfa, mai mult decât grăsimea berbecilor.”*

Este adevărat? (Amin). Doamne Isuse, fii îndurător. O, Doamne! Predare, sinceritate și ascultare, aceasta este ceea ce cere Dumnezeu. Crede doar și totul va fi în ordine. Nu te îndoii ci crede.

Acolo în spate, pe al doilea rând...Tu ai probleme cu gâtul... doamna care se uită la mine. Crezi că Isus Hristos te face bine? Da.

Tu a trebuit să renunți și să dai locul tău, altuia. Încă cinci minute și ai fi fost vindecat domnule. El a pierdut, dar tu ai câștigat. Tu poți primi acum rezolvarea cererii tale. În ordine.

Crezi tu că Dumnezeu te poate vindeca? (sora spune: „Da, domnule”). Crezi că Dumnezeu poate să-mi spună necazul tău? (Da). Ai diabet. (Da). Soțul tău este aici cu tine, nu-i așa? Da, așa este. Fiți sănătoși amândoi. Du-te și crede din toată

inima ta. Astm și stare nervoasă. Crezi că Dumnezeu te poate vindeca? Crezi din toată inima? Lasă-mă să-mi pun mâinile peste tine, în Numele lui Isus Hristos, ca să fii vindecată. Îndură-te Doamne...

Artrită. Crezi că Dumnezeu te face bine? (sora spune: „Da, cred”). Du-te și spune doar atât: „Îți mulțumesc Doamne Dumnezeule. Eu cred din toată inima mea”. (Da, domnule).

O, Doamne! Nervi, artrită și boală de stomac. Crede din toată inima ta. Du-te și spune: „Îți mulțumesc Doamne, pentru că m-ai vindecat!”

Știi că sângele este locul în care este pusă viața noastră, nu-i așa? Dar Dumnezeu poate vindeca orice. Crezi aceasta? Sângele sau orice altceva. Crede din toată inima ta.

Ce ar fi dacă mi-aș pune doar mâinile peste tine și aș spune: „Domnul să te binecuvânteze!” Ai crede că ești vindecat? Vino aici și vei vedea.

Dumnezeule, Te rog în Numele lui Isus Hristos să-L vindeci. Crede și nu te îndoii. Și această doamnă are artrită cu complicații. Da, așa este. Crezi că Dumnezeu te poate vindeca? În ordine. Du-te și spune: „Îți mulțumesc Doamne Isuse!”

Câți dintre cei prezenți pot să creadă? *„Omul nu va trăi numai cu pâine, ci cu orice Cuvânt care iese din gura lui Dumnezeu.”* Isus Hristos este Dumnezeu venit în trup. Noi știm aceasta. Nu ne îndoim. El nu a fost numai un Profet, ci era Dumnezeu descoperit în trup. Ultimul lucru pe care L-a pus în concordanță cu Scriptura, chiar înainte de a părăsi pământul era:

„Iată semnele care vor însoți pe cei ce vor crede: ...își vor pune mâinile

peste bolnavi, și bolnavii se vor însănătoși."

Credeți voi aceasta din toată inima? (Amin). Aș vrea să vă mai rog ceva. Câți dintre cei prezenți au necezuri și doresc să ne rugăm pentru ei? Ridicați mâna. Se pare că toți. Acum iată ce trebuie să faceți: vom uni credința mea cu a voastră și vom face o unitate prin Dumnezeu. După aceea, puneți-vă mâinile peste persoana de lângă voi și rugați-vă pentru ea; apoi persoana de lângă voi, să facă același lucru cu voi. Deci tu te rogi pentru cel de lângă tine, iar el se roagă pentru tine. Eu mă rog pentru voi, iar voi vă rugați pentru mine.

Spuneți: „Doamne, eu sunt un credincios. Această doamnă, sau domn, tânără sau tânăr, este bolnav (bolnavă). Te rog, Doamne, vindecă-l (vindec-o) Tu, căci văd cât de mult suferă.

Fiți sinceri, cât se poate de sinceri și rugați-vă pentru el sau pentru ea, așa cum doriți s-o facă și ei pentru voi. Cuvântul spune să faci altora ceea ce ai vrea să-ți facă și ei ție. Acum puneți-vă mâinile peste cel de lângă voi și rugați-vă așa cum ați vrea să se roage Isus pentru voi și veți vedea ce se va întâmpla. Vedeți, Cuvântul lui Dumnezeu nu poate cădea. Este adevărat? (Amin). El este Adevărul. El nu poate cădea.

Acum, primul lucru care trebuie făcut, este să ne mărturisim necredința. Să ne mărturisim toate păcatele, tot ce am făcut rău. Să-l spunem cu sinceritate: „Doamne Isuse, iartă-mă, Te rog!” Aș vrea să avem o adunare în care Isus Hristos să se poată descoperi cu adevărat. Acum, în timp ce vorbesc cu voi, mărturisiți totul spunând: „Doamne, am o mulțime de îndoieli, dar stând aici, în prezența Ta, văd că fiecare lucru este total imposibil pentru noi oamenii. Nimeni nu poate face nimic.”

Dacă cineva numește lucrarea Duhului ca fiind de la un duh rău, face un păcat de neiertat. Vedeți, așa spune Scriptura.

Deci tu spune: „ Eu stau aici conștient de acest lucru. Fratele Branham este credincios Cuvântului Tău și eu știu că el posedă un dar de la Tine. Și eu am un dar , un dar al iubirii divine; am în mine un dar al Duhului și aceasta este credința în vindecarea divină. Acesta este motivul pentru care cer vindecarea pentru prietenul de lângă mine, care este bolnav. Te rog să-l vindeci și știu că și el se va ruga pentru vindecarea mea. Te rog să mă ierți. Descoperă-mi ce este greșit și voi face totul corect. Dacă îmi vei arăta unde greșesc, mă voi îndrepta.”

Acum, Te rog Doamne, să Te înduri de acest auditoriu. Acordă-le îndurarea Ta. Ai milă de cei bolnavi și suferinzi. Ascultă-i pe cei ce se roagă. Ei cred. Ei Te-au văzut prezent. Te-au văzut, Doamne. Toți au văzut dovada prezenței Dumnezeului celui viu.

Noi am mers greu pe partea cealaltă, Doamne, pe partea hibridă, denominațională, a crezurilor, a bisericilor mari. „Noi pentecostalii, Te-am văzut făcând atât de multe, până ne-am încăpățânat și ne-am îndepărtat de Tine.” Spuneți: „Este jalnic, Tată. Iartă-ne pentru toate aceste lucruri. Noi am văzut atât de multe lucruri minunate, dar am uitat binecuvântările Tale. Iartă-ne și ajută-ne. Vei face aceasta, Doamne?”

Acum ai milă și îngăduie ca Duhul Sfânt care este prezent aici, să ia sarcina fiecărui credincios. Ca și slujitor al Tău, mă rog pentru fiecare persoană bolnavă din locul acesta. Te rog, Tată, să iei în seamă, și în Mâna Ta, mâinile care sunt puse peste cei bolnavi. Lasă ca puterea Duhului Sfânt să vină peste fiecare dintre ei, deoarece cei bolnavi au venit aici ca să se facă bine. Îngăduie ca mâine seară să vină aici pe deplin vindecați. Ascultă-mi rugăciunea, Te rog.

Mă rog din toată inima, așa cum ai făcut-o Tu, mărturisind tot ce este rău. Ajută-ne și lasă ca Duhul Sfânt să ne ia toate poverile. Fă ca și cei care s-au rugat pentru cei bolnavi să fie bine. Te rugăm aceasta, Tată în Numele lui Isus Hristos.

Satană, te somez prin sângele lui Isus Hristos, prin acea Viață care era în

Sângele Lui, și care acum este în inimile noastre. Noi am fost schimbați din ceea ce am fost odată și suntem creștini. Odată am fost necredincioși, dar acum credem. Păcatele noastre sunt acum sub Sânge.

Cuvântul spune că cine își mărturisește păcatele și se lasă de ele, primește iertarea. Noi ne-am mărturisit păcatele, deci avem iertarea. Păcatele noastre sunt în marea uitării. Nu mai putem fi acuzați de păcat. Da, noi le-am mărturisit. Am făcut ceea ce trebuia. Prăpastia care era între noi și Dumnezeu, a fost îndepărtată. Dumnezeu a aruncat păcatul nostru în marea uitării. El nu-și mai amintește că am fost păcătoși cândva. Noi nu mai suntem păcătoși, ci suntem fiii și fiicele Lui și așteptăm înfierea adică răscumpărarea trupului nostru.

Și pentru că suntem credincioși, Cuvântul lăsat de Hristos, spune: „*Aceste semne îi vor însoți pe cei ce cred: ...își vor pune mâinile peste bolnavi și bolnavii se vor însănătoși.*” Și noi facem aceasta, prin credință, în Numele lui Isus Hristos.

Acum, fiecare să-și pună mâinile peste cel de lângă el.

Satan, te învinuiesc (adunarea repetă după fratele Branham: Satan, te învinuiesc), în Numele (în Numele) lui Isus Hristos (lui Isus Hristos) și-ți poruncesc (și-ți poruncesc) să-l dezlegi pe acest prieten (pe acest prieten). Ieși afară de aici (Ieși afară de aici)! Tu ești demascat (Tu ești demascat)!

Prietenul meu este vindecat (Prietenul meu este vindecat)! Eu cred (Eu cred) că Isus Hristos mă vindecă și pe mine (că Isus Hristos mă vindecă și pe mine), spre lauda și onoarea Lui (spre lauda și onoarea Lui).

Credeți din toată inima voastră, din tot sufletul vostru și Dumnezeu v-o dă.

Dumnezeu să vă binecuvânteze.

- Amin -